

בתוך קופסה של נרות חנוכה/אריאלה מרים בוארון ואתי גרנות ויזר

בתוך קופסה של נרות חנוכה, שמונה נרות המתינו בציפייה
כל אחד חשב שהוא האחד שיהיה השמש ביום המיוחד.

קם הנר **האדום** בגאווה עצומה:
"אני הוא הנבחר שידליק החנוכייה
אני הוא אחד מצבעי היסוד,
אדליק הנרות ולידם אעמוד".

התעורר מיד גם הנר **הצהוב**
אני הנר המאיר והטוב
צבעי חמימים כמו החמה
לכן אעמוד בכיף זקוף קומה.

בשקט מופתי קם הנר **הכחול**
"בשבילי עכשיו הוא היום הגדול!,
צבעי כה בולטים הם שמיים כחולים
גם מי הים עמוקים וצלולים".

במהירות מרבית הגיע הנר **הירוק**
עטוף הוא בירק, כולו אור וגם צחוק:
"אני הוא הדשא, העלים, השדות
אהיה השמש ! עליכם להודות טוב!?"

לאט לאט התרומם נר **לבן**:
אני חגיגי ואני כבר מוכן
הלבן הוא השקט, השלווה והסוד
מגיע לי לחגוג ולרקוד".
שש, שש, שש, שקט

הנר **הכתום** התרומם, הזדקף:
"לחגוג עם פרי הדר - זה מדליק וגם כף
הכתום בשלהבת, אפילו במדורה
זהו יום מלא בשמחה ואורה".

הגיע הנר **הורוד**, הענוג:
"אין לכם בכלל, בכלל על מה לדאוג,
אני תערוכת של אדום ולבן
ולכן הנני הנבחר - כמובן".

הנר **הסגול** עמד בפינה,
"אני מגיע תמיד עם מנגינה
לה,לה,לה,לה,לה,
כדאי שאדליק את נרות החנוכה
הכינו לי מיד סופגנייה מתוקה".

שמונה נרות התאספו פה בגן
כל נר מוצא מקומו כמובן
נרות מאירים, נרות צבעוניים
מתנועעים בריקוד באלף גוונים....

עומדת חנוכייה על אדן החלון
שולחת לנרות אהבה ובטחון
וכל השלהבות בריקוד של אש
החלו זו עם זו בשקט להתלחש.....
ש,ש,ש,ש,ש,ש,ש,ש.....